

De Ene Middelaar

Hein de Haan

6 studies over Christus unieke Middelaarschap en de onze

INHOUDSOPGAVE

1. Een middelaar, die zijn hand op allebei legt 5
2. Middelaars, zoals Job en Mozes 7
3. Ons falend middelaarschap t/o Christus unieke middelaarschap 9
4. We zijn van satan losgekocht en voor God aangekocht 11
5. Alles loopt dwars door de Middelaar 13
6. Christus Jezus is Middelaar voor allen, ook in de opstanding 15

1. Een middelaar, die zijn hand op allebei legt

1 Timotheus 2: 5-6 Er is één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, Die zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen,

Hier hebben we een uniek middelaarschap. Er is hier namelijk sprake van één Middelaar. Willen we beseffen wat dat betekent, dan kunnen we niet toe met een uit zijn context gelicht citaat, bijvoorbeeld: *“Er is één middelaar. Punt uit!”* Dat staat er namelijk niet! Er staat dat de mens Christus Jezus als degene die zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen, de unieke, oftewel enige Middelaar is. Zo’n middelaar tussen God en mensen zal je verder nergens anders aantreffen. Daar is er maar één van, namelijk de mens Christus Jezus.

Als we deze extra clause niet kennen en verder ook niet hanteren dan kan dit uiterst verwarrend worden. Waarom? Omdat de Bijbel meerdere middelaars kent. Gelijk al aan het begin van dit hoofdstuk tekent Paulus dat wij zelf ook middelaars zijn.

1 Timotheus 2: 1 Vóór alles bemoedig ik jou, dat je smekingen, gebeden, voorbiddingen en dankzeggingen doet voor alle mensen,

Vorbiddingen doen, dus tussen God en mensen in gaan staan, oftewel als middelaar optreden. Hoe komt Paulus er dan bij dat er maar één Middelaar is. Dat staat er toch? Nee, dat staat er niet. De hele omschrijving van het unieke Middelaarschap van Christus Jezus is in zo’n korte uitspraak namelijk helemaal weggelaten. Wat geeft Paulus hier aan? Er is maar één Middelaar tussen God en mensen, die zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen. Dat is een activiteit, die deze Middelaar, de mens Christus Jezus, volkomen uniek maakt. Dat is niet ons middelaarschap als wij voorbede doen voor anderen. Het unieke middelaarschap van Christus Jezus zit hem dus in het geven van Zijn leven als losprijs voor allen.

Dit unieke middelaarschap van Christus Jezus spreekt luid in de Schrift.

Johannes 14: 6 Jezus zei: Ik ben de weg en de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan dwars door mij.

Hoezo komt niemand tot de Vader dan dwars door deze unieke Middelaar heen?

Handelingen 4:12 De redding is in niemand anders; want er is ook onder de hemel geen andere naam die onder de mensen gegeven is, waardoor wij gered worden.

Buiten Christus Jezus is er dus geen enkel andere weg om tot Vader God te komen. Dit is het unieke middelaarschap van Christus Jezus.

Daar waar God ons vanuit genade gebruikt om tussenbeide te treden, zoals Paulus dat in de eerste verzen van dit hoofdstuk beschrijft, daar is geen sprake van een uniek middelaarschap. Dat kan jij, dat kan ik, hier wordt Timotheus bemoedigt om zich zo te laten gebruiken door de Heer en in de Schriften komen we op die manier ook Job en Mozes als zulke middelaars tegen.

Nu eerst gaan we gewoon naar de gebruikelijke betekenis van het middelaar zijn.

Middelaar is geen naam, ook eigenlijk geen titel zoals Christus dat is, maar meer een functieomschrijving. Maar wat voor een functie is dat dan? Laten we maar gelijk naar de Schrift gaan.

Job 9: 33 Er is geen middelaar tussen ons, die zijn hand op ons allebei legt.

Hier komen we een heel mooie omschrijving tegen van de functie van een middelaar. Dat is iemand, die zijn hand op beiden legt. Maar we vinden deze omschrijving in het boek Job. Deze

beste Job zat diep in de ellende en nou juist in het diepst van al die kommer en kwel roept hij dit uit.

Job had genoeg vrienden. Hij had ook nog een vrouw. Hadden zij geen middelaar kunnen zijn? Nee, zij hadden meer als rechters gefungeerd naar Job toe en hem geoordeeld en zijn vrouw was al rechter geweest naar God, dus die God kon Job maar het beste vaarwel zeggen. Nee, zij wierpen juist rottigheid op rottigheid! Dus: Rechters zat, maar geen middelaar!

En dan nu die functieomschrijving: Een middelaar is hier iemand, die zijn hand op ons allebei legt. Zo staat het hier in de vertaling. Letterlijk lees ik iets dergelijks: "*Hij zal zijn hand op ons tweeën leggen*". Dat vind ik prachtig! Dit is echt een heel mooie omschrijving van deze functie. Hij legt zijn hand op allebei en zo is de link, die er eerst niet leek te zijn, volledig gelegd. Er is verbinding.

Een middelaar legt niet alleen zijn hand op één van de beide partijen zodat hij of zij de roepstoeter wordt van die ene en de andere het maar moet ondergaan. Nee, hij legt zijn hand op allebei. Bij de mens, Christus Jezus, wil dus dat middelaarschap zeggen dat Hij niet alleen maar de onzichtbare God naar de mensen toe vertegenwoordigt, maar ook dat Hij de mensheid naar God toe vertegenwoordigt.

2. Middelaars, zoals Job en Mozes

Job 9: 33 Een middelaar, die zijn hand op ons allebei legt.

We hebben al even het unieke Middelaarschap van Christus aan getipt en ook dat er meerdere middelaars zijn/waren en we hebben de prachtige functieomschrijving van een middelaar bekeken. Dat middelaarschap leek hard nodig toen Job zo gigantisch in de sores zat.

Job had een goede relatie met God, maar kende Hem nog niet van aangezicht tot aangezicht.
Job 1: 8 Yahweh zei tegen satan: Heb jij ook acht geslagen op Mijn knecht Job? Want niemand is op de aarde is zoals hij, een man oprecht, vroom, godvrezende en wijkende van het kwaad.

Jazeker, de relatie tussen God en Job zat snor. Toen kwamen die vrienden en die wisten daar twijfel over te zaaien. Toen ging Jobs zekerheid er langzaam aan en kreeg hij een verkeerd beeld van God. Toen had hij ook opeens een middelaar nodig. Job zat in de ellende en moest daarover met God zelf helemaal uit komen. Een middelaar was handig geweest. Maar die was er gewoon niet.

Om een lang verhaal kort te maken. God komt met Job klaar.

Job 42: 5 Ik had van U met de oren gehoord, maar nu heeft mijn oog U gezien.

Met zo'n uitspraak neigen we alweer tot een oordeel hè? Ja, we hebben snel de neiging om iets dergelijks te zeggen als: "Ach, dat geloof van Job stelde ook niks voor. Hij had wel eens over God gehoord. Tja, wie niet?"

Besef dat wij het geloof van God hebben ontvangen uit het gehoor.

Romeinen 10:17 Het geloof is uit het gehoor, en het gehoor door het Woord van God,

Wij hebben dus van God gehoord met de oren. Dat is een Bijbelse omschrijving van ons geloof.

Maar nu heeft zijn oog God gezien. Kan dat? Nou, niet letterlijk zoals wij elkaar zien. Maar net als bij Mozes is daar het sterke vertrouwen op de onzichtbare God.

Hebreeën 11:27 Door het geloof heeft hij (Mozes) Egypte verlaten, niet vrezende de toorn van de koning; want hij hield zich vast, als ziende de Onzienlijke.

Wat eerst nog zeer onzeker bij Job eruit kwam als een soort lippendienst.

Job 2:10 Zouden wij het goede van God ontvangen, en het kwade niet ontvangen? In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet.

Het was dus prima wat Job daar beleed. Hij zondigde niet. Maar het was een belijdenis met de lippen. Heel iets anders als dat met de tong belijden, waar later ieder mens toe zal komen.

Maar nu, aan het eind van het boek Job, is die lippendienst een belijden met de tong geworden.

Job 42: 5 Nu heeft mijn oog U gezien.

Wat blijkt dan opeens? Er is nu wel een middelaar!

Job 42: 8-9 Ga naar Mijn knecht Job, en offer brandoffers voor jullie, en laat Mijn knecht Job voor jullie bidden, want hem zal ik aanzien, waardoor ik jullie niet zal behandelen naar jullie dwaasheid; want jullie hebben niet goed over Mij gesproken, zoals Mijn knecht Job.

Je hebt ook nog een middelaar van het oude verbond (Mozes) en een Middelaar van het nieuwe verbond (Christus Jezus).

Galaten 3:19 Waartoe de wet? Ter wille van de overtredingen werd zij er bijgevoegd, totdat het zaad zou komen, waaraan de belofte gedaan was; en zij (de wet) werd verordend door engelen in de hand van een middelaar.

Opvallend is dat de mens Christus Jezus de Middelaar voor allen is. Mozes was de middelaar voor het volk. Mozes mocht het volk aan het hart van haar Man, haar Echtgenoot, brengen. Christus Jezus brengt allen aan het hart van Vader God.

Dit zegt Mozes er zelf over:

Deuteronomium 5: 5 Ik stond destijds tussen Yahweh en tussen jullie, om jullie het woord van Yahweh aan te zeggen; want jullie waren bang voor het vuur en klommen dus niet op de berg.

Ja, heel logisch. Zij waren bang voor het vuur en dus gingen zij niet naar boven om God te ontmoeten en dus ging Mozes in hun plaats. Als middelaar ging hij naar boven. Het was geen juridische strijd, die daar door Mozes gevoerd moest worden voor het volk bij God. Nee, God had woorden voor het volk. Het waren zelfs woorden van liefde, genade en zorg voor Zijn aanstaande vrouw en Mozes bemiddelde in de zin dat hij de woorden ontving en ze doorgaf.

Het is met name bij de wetgeving dat Mozes middelaarschap heel letterlijk ook zo genoemd wordt. Maar eigenlijk is hij zijn hele bediening door een middelaar tussen het volk en God gebleven.

3. Ons falend middelaarschap t/o Christus unieke middelaarschap

1 Timotheus 2: 1 Vóór alles bemoedig ik jou, dat je smekingen, gebeden, voorbiddingen en dankzeggingen doet voor alle mensen,

We hebben het middelaarschap van Job bekeken en ook het middelaarschap van Mozes. Ook wij mogen, zoals Paulus hierboven neerschreef, middelaars zijn in de voorbeden voor elkaar.

Nu een vraagje: Is ons middelaarschap nou altijd geestelijk? Ik bedoel: Is het zo dat we ons door God laten leiden als we voor anderen tussenbeide treden? Is onze voorbede nou echt altijd uit genade?

Voorbeeldje van een ongeestelijk middelaarschap:

Lukas 18: 2-5 Jezus zei: Er was in een stad een rechter die God niet vreesde, en geen mens ontzag. En er was in die stad een weduwe die naar hem toe kwam en zei: Verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij. En hij wilde een tijdlang niet. Maar daarna zei hij bij zichzelf: Hoewel ik God niet vrees en geen mens ontzie, toch zal ik, omdat deze weduwe mij lastig valt, haar recht verschaffen, opdat zij niet aldoor komt en mij het hoofd breekt.

Hier komt de Heer zelf aanzetten met een gelijkenis van de onrechtvaardige rechter i.v.m. voorbede, oftewel bemiddeling. Hier probeert iemand door stevig door te bidden en te smeken iets bij die onrechtvaardige rechter gedaan te krijgen! Wat blijkt? Vaak staat in de godsdienstige uitleg de onrechtvaardige rechter in deze gelijkenis model voor God. Kunnen we dat naar God toe maken om die link te leggen?

Mattheus 6: 7 Gebruik bij je bidden (middelaar zijn) geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden.

Die heidense (oftewel niet joodse) aanpak van bidden tot God hield rekening met een god die heel veel weg had van zo'n onrechtvaardige rechter. Bij de God van Israël (en hier werd net als in Lukas Israël aangesproken) is die overeenkomst totaal uitgesloten.

Toch is binnen het huidige christendom deze heidense aanpak van bidden weer opgepikt en is dat zelfs verpakt in geestelijk klinkende termen als bijvoorbeeld 'gebedsstrijders'. Zelf heb ik ook vele jaren lang deze gelijkenis zo opgevat en daarmee eigenlijk God beschaamd. Jarenlang ben ik naar een woensdagochtend gebedsgroep op 6.00 u. geweest. Daar streden we voor alle christelijke gebeurtenissen in onze stad. We dachten daarmee bergen te verzetten.

De achterliggende gedachte van ons vleselijk middelaarschap is vaak ons idee dat God totaal geen plan zou hebben, maar dat wij God met onze bemiddeling in beweging zetten. We treden dan met ons gebed bij God tussenbeide. We wijzen God dan op de alternatieven en smeken Hem daar dan ook toe te neigen.

In zo'n opvatting van middelaarschap ontbreekt helemaal het zicht op Gods soevereine almacht. Wij zouden dan degenen zijn die met ons gebed God sturing geven. Het is natuurlijk wel duidelijk dat ons zicht op anderen met tegengestelde oplossingen die even stellig in gebed waren ook totaal ontbrak. Anders krijg je een plaatje van een god die met zijn handen in het haar zit, verzuchtend: 'Ja, maar wat moet ik nou?'

Nee, we bemiddelen niet om God te veranderen. Met ons bidden stemmen we in met Gods plan en maken we ons daarmee één. Dat is een gelovig gebed.

1 Timotheus 2: 5-6 Er is één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, Die zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen,

We hebben de dienst van de diverse middelaars in de Bijbel bekeken. Je kan natuurlijk nog over van alles en nog wat nadenken betreffende onze gebeden, maar het lijkt me voor deze studie verder wel welletjes. Tegenover ons middelaarschap staat echter een uniek middelaarschap, dat is die van de mens Christus Jezus. Het unieke van Zijn middelaarschap bleek uit het feit dat Hij zichzelf gegeven had tot een losprijs voor allen.

Christus heeft Zichzelf helemaal gegeven:

Efeze 5:2 Christus heeft ons liefgehad en Zich voor ons overgegeven.

1 Johannes 3:16 Hieraan hebben wij de liefde leren kennen, dat Hij Zijn leven voor ons heeft ingezet;

Waarom heeft Hij dit nou gedaan? Waarom heeft Hij zich voor ons overgegeven? Omdat Hij ons liefhad, lezen we telkens. Maar waar was dat dan voor nodig? Hier in deze tekst is het de unieke Middelaar, die Zijn leven heeft gegeven tot een losprijs voor allen. Het gaat hier dus over een prijs om los te kopen. De logische vraag is dan vanzelfsprekend: *“Bij wie zaten we dan gevangen?”* Betaalde de Heer Jezus nou aan God de schuld die mensen hadden? Of betaalde hij de prijs aan de macht die ons mensen gevangen hield?

De Bijbelse boodschap is dat we vrijgekocht zijn.

Lukas 4: 19 om aan gevangenen loslating te verkondigen.

De losprijs is door Christus betaald. Het woord 'losprijs' (Grieks: “*lutron*”) wil zeggen: een prijs die betaald wordt om bijvoorbeeld slaven of gevangenen vrij te kopen. Een losprijs wordt betaald aan degene die gevangen houdt, zodat deze daarna geen eigenaar meer is.

Waren wij als mensen dan gevangen? Waren wij in slavernij?

Hebreeën 2:14.15 Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door Zijn dood hem, die de macht van de dood had, de duivel, zou onttronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren.

De mens is dus volgens bovenstaande tekst een slaaf van de dood. Waar blijkt dat nou weer in de praktijk uit? Gewoon, we sterven allemaal en we vinden dat zelfs zo normaal dat we inmiddels al stellen dat de dood bij het leven hoort. Maar de dood is feitelijk onze gevangenis. In dit vers lezen we dat Jezus "*bloed en vlees*" heeft aangenomen om te kunnen sterven om zo de dood te overwinnen. Om op te kunnen staan uit de doden, moet men nou eenmaal eerst sterven. Jezus sterven was de prijs om het hele mensdom "*het onvergankelijke leven*" te kunnen geven. Ik zeg daarom nogal eens dat Jezus moest sterven om de dood te overwinnen en de eersteling uit de doden te zijn.

4. We zijn van satan losgekocht en voor God aangekocht

1 Timotheus 2: 5-6 Er is één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, Die zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen,

Het puur unieke aan het Middelaar zijn van de mens Christus Jezus is dat Hij zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen.

Er is door Christus Jezus een losprijs betaald voor alle mensen. Daar valt Bijbels gezien echt niks op af te dingen. Alle mensen zijn dus losgekocht uit gevangenschap. De prijs daarvoor is betaald en dat is nou juist het unieke aan Christus middelaarschap.

Maar waarom is dat dan niet een losprijs aan God? Nou let eens op hoe er over ons gekocht en betaald zijn geschreven wordt.

Openbaring 5:9 Zij zongen een nieuw gezang, zeggende: U bent waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want U bent geslacht en U hebt [hen] VOOR GOD GEKOCHT met uw bloed uit elke stam en taal en volk en natie;

Er staat beslist niet dat ze gekocht zijn "VAN" God, maar juist dat ze gekocht zijn "VOOR" God. Die mensen zijn dus van iemand anders losgekocht voor God.

Een voorbeeldje: Vorig jaar verdwaalden mijn vrouw en ik in een sieradenwinkel. Van alles en nog wat aan moois lag daar uitgesteld. Machtelt vond een bepaalde collier mooi. Het was wel weer eens tijd dat ik weer wat investeerde in onze relatie. Ik kocht dat collier. Dat is de korte samenvatting, maar nu de uitgebreide om het als voorbeeld te laten dienen.

De winkeleigenaar was heer en meester van dat collier dat in een vitrine gevangen zat. Nu kocht ik dat collier van deze winkeleigenaar voor Machtelt. Zodra ik de prijs om dat collier los te kopen van die winkeleigenaar en te verlossen uit die vitrine aan de winkeleigenaar betaald had, was de losprijs voldaan en was het collier niet langer eigendom van die winkeleigenaar. Ik had het sieraad gekocht voor Machtelt.

Als er dus zo overduidelijk in Openbaring gesproken wordt dat we gekocht zijn voor God, dan is het belachelijk om daaruit te concluderen dat we nou juist van God gekocht zouden zijn. Dat is zo'n gigantische omdraaiing van feiten. Nee, we zijn nu het eigendom geworden van God. Zoals in Hebreëen 2 dus al stond is de losprijs aan satan betaald, de gevangenvaarder.

Stel echter dat het zo zou zijn dat Gods gerechtigheid, zoals het eigenlijk telkens getekend wordt, elke schuld mij toerekent en dat daar voor betaald moet worden tot op de laatste cent, dan zou ik dus een onmogelijke schuld aan God hebben om te kunnen vereffenen en dan moet ik al die teksten over de losprijs aan satan even loslaten en dan kan de Heer Jezus mijn schuld als losprijs vereffenen bij God.

Zo'n soort gerechtigheid van God is iets heel anders dan de gerechtigheid van God, zoals die in de brief aan de Romeinen en de brief aan de Galaten getekend wordt, een gerechtigheid van God, die mij puur uit genade (onverdiend) aangemeten wordt. Maar wat heb ik nou net geschreven dat zo kenmerkend is aan die zogenaamde gerechtigheid? Dat was dat door God mijn schuld toegerekend werd en dat daarvoor betaald moest worden. Maar wat zegt Gods Woord?

2 Corinthe 5:19 God heeft ons de bediening van de verzoening gegeven, die hierin bestaat, dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, "DOOR HUN HUN OVERTREDINGEN NIET TOE TE REKENEN", en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd.

Vergeving is één van de kenmerken van Gods genade en vergeving staat buiten het voldoen van een schuld. Als er een schuld betaald is, dan is er geen sprake van genade, maar van een juridische procedure, waar het begrip "onverdiende gunst" nooit enige invloed meer kan hebben. Nee, mijn zonden zijn door God niet toegerekend! Dat staat er zo expliciet. Daar kunnen we toch niet overheen lezen? Dat betekent niet dat ze betaald zijn, maar voor God buiten het plaatje vallen. Kijk, dat is losmaking, oftewel daar is echt sprake van vergeving.

Het kruis is dus naast het bewijs van Gods liefde tevens het bewijs van Gods vergeving, oftewel het niet toerekenen van mijn schuld. Aan satan als slaveneigenaar en gevangenebewaarder is echter wel een prijs betaald.

Prijst God! We zijn van satan losgekocht! We zijn vrij! We zijn voor God aangekocht! We zijn voor altijd het eigendom van Vader God! Dat alles is uit genade alleen! Wat een grandioos plan van Gods overvloeierende rijkdommen van liefde!

5. Alles loopt dwars door de Middelaar

Is Christus Jezus de Middelaar tussen God en mensen en is de enige weg om gered te worden via Christus? Ja, Hij is sowieso de enige echte weg tussen Vader God en ons als mensen Christus Jezus. Ja, Hij is de Middelaar!

1 Timotheüs 2:5 Er is één God en één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus,

De mens Christus Jezus is de enige Middelaar tussen God en mensen. Wil ik dus God in mijn leven kennen en verder..... (er zit namelijk een heel leven aan dat kennen van God vast), dan is de enige weg die God zelf voor mij geopend heeft via de mens Christus Jezus.

Het Griekse voorzetsel “Dia”.

Dia, oftewel dwars door: Het unieke middelaarschap van onze Heer!

Dit Middelaar zijn van Christus Jezus werkt van God naar de mens, maar eveneens van de mens naar God. Het loopt altijd puur enkel en alleen via de Middelaar, de mens Jezus Christus. Mag ik vanuit het hele simpele Griekse woordje “dia”, dat “dwars door” betekent daar wat voorbeelden van geven?

Dit Middelaarschap kunnen we op diverse manieren terugvinden:

1/ Vader God heeft alles geschapen dwars door de Middelaar:

Johannes 1:10 De wereld is DWARS DOOR HEM (Christus Jezus) gemaakt;

1 Corinthiërs 8:6 Voor ons, één God, de Vader, vanuit Wie het al, en wij tot in Hem; en één Heer, JEZUS CHRISTUS, DWARS DOOR WIE het al, en wij dwars door Hem.

Efeziërs 3:9 De God, Die het al geschapen heeft DWARS DOOR JEZUS CHRISTUS;

Dus direct bij de schepping was daar het Woord als de Middelaar.

2/ God bereikt de mens dwars door de Middelaar:

Johannes 3:17 De God heeft Zijn Zoon in de wereld gezonden, opdat ..... de wereld DWARS DOOR HEM (Christus Jezus) gered zou worden.

Romeinen 2:16 Op de dag, dat de God het verborgene van de mensen zal oordelen DWARS DOOR JEZUS CHRISTUS, naar mijn evangelie.

Romeinen 5:9 Nu we gerechtvaardigd zijn in Zijn bloed, zullen wij DWARS DOOR HEM (Christus Jezus) gered worden van de toorn.

Romeinen 8:37 In dit alles zijn wij meer dan overwinnaars DWARS DOOR HEM (Christus Jezus) die ons lief heeft.

2 Corinthiërs 1:5 Zoals het lijden van de Christus overvloedig is tot in ons, zo is onze vertroosting ook DWARS DOOR CHRISTUS overvloedig.

2 Corinthiërs 4:14 We weten dat Hij (Vader God), Die de Heer Jezus opgewekt heeft, ook ons DWARS DOOR JEZUS zal opwekken,

Efeziërs 1:5 Hij (de God en Vader, vers 3) heeft ons tevoren DWARS DOOR JEZUS CHRISTUS tot in de zoonplaats voor Zichzelf bestemd,

3/ De mens bereikt God ook dwars door de Middelaar:

Colossenzen 3:17 Alles wat je doet, in woord of werk, doe het allemaal in de naam van de Heer Jezus, de God en Vader dankende DWARS DOOR HEM.

Hebreeën 13:15 We mogen voortdurend DWARS DOOR HEM (Jezus Christus) een lofoffer brengen aan de God,

De totale verzoening gaat dwars door onze Middelaar.

2 Corintiërs 5:18 De God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft DWARS DOOR JEZUS CHRISTUS,

Colosse 1: 19-20 Het al DWARS DOOR HEM (Christus Jezus) te verzoenen tot in Hemzelf,

Allen gered dwars door onze Middelaar.

Romeinen 5:9 Wij zullen DWARS DOOR HEM (Christus Jezus) gered worden van de toorn.

Hebreeën 7:25 Redden wie DWARS DOOR HEM tot de God naderen,

Leven dwars door onze Middelaar.

1 Johannes 4:9 Wij leven DWARS DOOR HEM.

Laat deze rijkdom rustig op je inwerken: Echt alles en niets minder komt voort uit God en verloopt dwars door onze Middelaar, de Zoon van God, Jezus Christus!

6. Christus Jezus is Middelaar voor allen, ook in de opstanding

1 Corinthe 15: 22-24 Evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar een ieder in zijn eigen orde: de eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, bij Zijn komst. Daarna de voltooiing, wanneer Christus Jezus het koninkrijk aan God de Vader overgeeft,

Paulus tekent hier een opstanding ten leven in etappes. De twee eerste opstandingen: “*de eersteling Christus* (Daar heb je de Middelaar), *daarna die van Christus zijn* (Daar heb je de mensen voor wie Hij de Middelaar is), *bij Zijn parousia.*”, zijn redelijk bekend. Er valt enorm veel over deze twee eerste stappen alleen al te zeggen, maar dat laat ik liggen. Ik wil ingaan op Christus Middelaarschap in deze lijn van opstandingen.

De opstanding van hen die van Christus zijn, bij Zijn komst, die krijgt in het boek de Openbaringen alle aandacht. Maar dan de derde opstanding, namelijk: “*Daarna de voltooiing, wanneer Christus Jezus het koninkrijk aan God de Vader overgeeft,*” vindt na dat tijdstip, dat in Openbaringen beschreven wordt, plaats. Dat moment is de slotfase van het unieke Middelaar zijn van Christus Jezus.

De hele gedachte dat er een moment komt dat Christus het koninkrijk voor zichzelf opgeeft is redelijk onbekend. Vrijwel iedereen denkt dat er een eeuwig koningschap van Christus inzit. Precies hetzelfde denken we ook van Christus middelaarschap. Waarom? Omdat we met eeuwig leven rekenen en niet met het leven van de aïon, het tijdstip dat in Openbaringen ruimschoots aan de orde komt. “*Eeuwig*” levert die foutieve associatie op.

Het draait telkens om de aïon, oftewel een tijdperk met een begin en een einde. Denk eens aan die uitdrukking “*Van eeuwigheid tot eeuwigheid*”. Die uitdrukking is kolder als we eeuwigheid op zich al als een altijddurende voortgang zien.

Hier in 1 Corinthe 15: 24 (“*Daarna de voltooiing*”) is er dus een eind gekomen aan die toekomstige aïon (eeuw) van Christus koninkrijk. Wat doet Hij dan? Nou dat beschrijft Paulus dan nog verder in de volgende verzen.

1 Corinthe 15: 25-28 Christus Jezus moet heersen, totdat hij alle vijanden onder Zijn voeten gelegd heeft. (Vijanden! Dan denken wij gelijk aan mensen, nietwaar?) De laatste vijand die teniet gedaan wordt, is de dood (Hé, dat is helemaal geen mens). Want ‘Hij heeft alles aan zijn voeten onderworpen.’ (het werk van Hem als Middelaar) Wanneer hij nu zegt dat alle dingen onderworpen zijn, is het duidelijk, dat Hij uitgezonderd wordt, die Hem alle dingen onderworpen heeft. Maar wanneer Hem alle dingen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon zelf zich onderworpen aan Hem, die hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen.

Hier zien we de resultaten van een Middelaar tussen God en mensen. Hier tekent Paulus de situatie dat Hij echt alles en iedereen onder de Vader geplaatst heeft. Hier zie je dus tot in de puntjes Christus als Middelaar aan het werk. Hij plaatst alles en iedereen onder de Vader. Hoe? Met geweld? Ze moeten wel? Nee, God is liefde en die liefde komt tot uiting in de Middelaar Christus Jezus. Uiteindelijk heeft iedereen die plek ingenomen.

Dat is dus het moment van Johannes 3: 17, dat de wereld door Hem gered is. De moeilijkheid van de schijnbare tegenstelling van vers 16 en 17 is hiermee ook helemaal uit te weg geruimd. Vers 16 wijst op de volgende aïon. Vers 17 wijst op wat daarna komt.

Dan blijft er nog één Persoon over, die zich met de hele rest van de schepping ook onderwerpt, dat is de Zoon van God zelf, namelijk Christus Jezus. Het wordt dan: God, de Vader zij alles in allen. Dat is dus in jou en in mij en in Christus en in..... Wat een grandioze toekomst! Het einde van de functie als Middelaar.

Nou nog een belangrijke vraag: Is Christus Jezus als die unieke Middelaar nou ook echt een losprijs voor allen of voor een enkeling?

Er schuurt nogal wat tussen datgene wat wij als gelovigen geloven en wat je gewoon leest in de Bijbel. Christelijk taalgebruik is dan ook vaak abacadabra voor een buitenkerkelijke omdat die niet is ingewijd in het mysterieuze taalgebruik binnen de christenheid. Voor een buitenkerkelijke betekent 'allen' altijd 'allen'.

Voor zo'n mysterieus wezen als een christen is dit helemaal niet zo vanzelfsprekend. Ik heb zelf hele series ondoordringelijke studies over de Griekse uitdrukking 'Ta Panta' in mijn hoofd zitten stampen, simpel om te begrijpen dat 'allen' echt niet 'allen' kan betekenen. Op het laatst stond ik dan voor een hele groep mensen met een stalen gezicht te verklaren dat "allen" eigenlijk "sommigen" betekent. Hoe gek wil je het hebben?

Tja.....Is 'alles', 'allen', of 'ieder' nu een klein specifiek groepje of betreft het alles en iedereen?

Johannes 1:3 Alle dingen zijn door het Woord geworden.

Johannes 3:31 Die van boven komt, is boven allen.

Johannes 3:35 De Vader heeft de Zoon lief en heeft Hem alles in handen gegeven.

1 Timotheus 2: 6 die Zich gegeven heeft tot een losprijs voor allen;

Wat is het heerlijk simpel hè? Gewoon de Bijbel letterlijk nemen! De genadestromen van God stromen ondanks alles toch altijd wel overvloeiend, maar als we de Bijbel letterlijk lezen zorgen die stromen ook nog eens voor een heerlijk verfrissend bad! Wat een genot. 'Allen' is echt niets minder dan allen! Prijst God!